

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΚΙ' ΈΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

("Άρθρον τής Γαλλίδος δημοσιογράφου JEANNE ROUDOT)

Στό Χόλλυγουντ ύπαρχουν χιλιοί «αστέρες» πρώτου με-γέθους, δυό χιλιάδες δευτέρου και τρίτου και δεκάδες χιλιάδων «άστερίσκων» και διαττόντων. «Όλοι τους έννοούν φυσικά νά διατηρήσουν τό γόητρό τους, κάνουν δηλώσεις στούς δημοσιογράφους και καταφέρνουν νά δημοσιεύεται ή φωτογραφία τους στά κινηματογραφικά περιοδικά. Ωστόσο έλάχιστοι από αύτούς έχουν έπιτυχία κι' ακόμη πιό λίγοι απολαμβάνουν διεθνούς δημοτικότητος. Σ' αύτό βέβαια δὲν συνετέλεσε ή ώμορφιά κ' ή φωτογένειά τους δόσο τό ταλέντο τους και προπάντων ή μανία που έχουν νά μαθαίνουν καλά τό ρόλο που πρόκειται νά ύποδυθούν. Κάθε «άστερας», πρέπει νά ξέρετε, είναι πολυτεχνίτης! Γιά νά έχη έπιτυχία στόν κινηματογράφο, πρέπει νά γνωρίζη δλα τά έπαγγέλματα και νά ξέρη πώς μιλοῦν και πώς φέρονται δλοι οι άνθρωποι από τούς άλητη μέχρι τούς κομψούς κυρίου τῶν σαλονιών. Καὶ, φυσικά, δὲν τά καρφώνει αύτά τά πράγματα στό κεφάλι τους τό «Άγιο Πνεύμα! Τά μαθαίνουν μόνοι τους μὲ πολὺ κόπο και μάλιστα πολλές φορές διακινδυνεύουν κι' αύτή τή ζωή τους ή τήν ύγειά τους. Θά σᾶς άναφέρουμε μερικά παραδείγματα γιά νά δήτε πόσο έχουμε δίκηο:

«Η γοητευτική ήθοποιοίς τούς κινηματογράφου Μπέττου Νταΐζις σ' ένα από τά τελευταῖα έργα της έπρόκειτο νά ύποδυθῇ τό ρόλο μιᾶς άλητισσας τού Χουάιτ Τσάπελ, τής πιό κακόφημης και τής πιό βρώμικης συνοικίας τού Λονδίνου. «Ηξερε φυσικά οτι έκει πέρα οι άνθρωποι έχουν δική τους συμπειφορά και γλώσσα. Πώς δμως ήταν δυνατό νά τά μάθη δλ' αύτά τά πράγματα που τής χρειαζόντουσαν γιά τό ρόλο της; Δέν ύπηρχε άλλος τρόπος παραν' άνακατευτή κι' έκεινη μὲ τό «συναφί» τῶν «Άγγλων κακοποιών πού βρισκόντουσαν στό Χόλλυγουντ, νά τοίς κάνη παρέα και νά τούς «ψαρέψῃ». Γιά νά τό πετύχη λοιπόν αύτό φόρεσε παληά ρούχα και πήγε κι' έγκατεστάθη σε μιὰ παληά και βρώμικη πολυκατοικία τής φιλμουπόλεως, στήν όποια μέναν μερικοί πολὺ υποπτοί «Άγγλοι. Έπειδή δμως φοβόταν τ' απρόσπτα, είχε μαζύ τής τόν άθλητικό και χειροδύναμο σωφέρ της, δ' όποιος είχε άναλάσσει προθύμως νά παίξῃ τό ρόλο τού είκονικού ουζύγου της. Τό «ζεύγος» πράγματι, μὲ τ' όνομα Τζών Μπράουν έπιασε ένα πανάθλιο δωμάτιο και τακτοποίησε τό νοικοκυριό του. «Η Μπέττου Νταΐζις δέν άργησε, καθώς καταλαβαίνετε, νά πιάση φιλία μὲ τίς άλλες ένοίκους και νά λάθη μέρος στίς συζητήσεις τους, στούς καυγάδες τους, ακόμη και σ' αύτά τά βάσανά τους. Αποτέλεσμα: Μετά ένα μήνα ή Μπέττου Νταΐζις μιλούσε... σάν χαμάλης τού λιμανιού τού Λονδίνου και συζητούσε σάν άχθοφόρος τού Τάμεσι: «Έτσι στό έργο πού γύρισε κατόπιν, είχε έκπληκτική έπιτυχία και δλοι οι φίλοι τής άπορούσαν πώς αύτή ή τένο χαριτωμένη ήθοποιοίς είχε μάθει δλ' αύτά τά παράδοξα πράγματα.

«Ο Πώλ Μιουνί, πάλι, έπρόκειτο νά γυρίση μιὰ φορά ένα έργο, τού όποιου ένα μεγάλο μέρος διεδραματίζετο μέσα στήν άποπνικτική άτμοσφαιρα τού νοσοκομείου. Ο ήθοποιοίς φυσικά δέν είχε ίδεα από τήν έσωτερηκή δουλειά μιᾶς

κλινικῆς και δπό τίς καθημερινές ασχολίες τῶν γιατρῶν και τῶν νοσοκόμων. Γιά νά τό μάθη εκρινε καλό νά φορέση τή λευκή μπλούζα τού νοσοκόμου και έπι είκοσι μέρες περιποιόταν τούς απόρους ασθενεῖς στό δημοτικό νοσοκομείο. «Εννοείται οτι ή παρουσία του έκει μέσα κρατήηκε από δλους μυστική. «Ηξεραν οτι ύπηρχε κίνδυνος νά άρρωστήσουν δλες ή θαυμάστριές του και νά καταφύγουν ως άποροι στό νοσοκομείο γιά νά τίς περιποιηθῇ δάγαπημένος τους ήθοποιοίς. Ωστόσο δ Πώλ Μιουνί σ' αύτό τό διάστημα έκανε περίφημα τή δουλειά του. «Εμαθε πώς περιποιούνται τούς ασθενεῖς, είδε τά βάσανά τους και παρακολούθησε στό χειρουργικό θάλαμο ένα πλήθος έγχειρσεων.

— Όμοιογά, μου είπε, οτι αύτή ή παραμονή μου στό νοσοκομείο μου πείραξε πάρα πολὺ τά νεύρα. Είδα τήν ματαίστητα τῶν έγκοσμιών και τήν άξια τής ύγειας μας. Καὶ, μά τήν άληθεια, μόνο στήν άτμοσφαιρα ένος νοσοκομείου μπορεῖ νά καταλάβῃ κανείς οτι τό μόνο που άξιζει σ' αύτό τόν κόσμο δέν είναι ούτε τό χρήμα, ούτε ή δόξα, άλλα μονάχα ή ύγεια.

«Ο Πώλ Μιουνί πράγματι, οταν τέλειωσε τίς «σπουδές» του στό νοσοκομείο, γύρισε τό φίλμ «Παστέρ», τό δποιο σημείωσε έξαιρετική έπιτυχία, γιατί δ ήθοποιοίς αύτός, δπως σᾶς είπαμε, είχε μελετήσει έξαιρετικά τό ρόλο του.

«Η Μάνταλαιν Κάρολ, πάλι, άναγκάστηκε νά μάθη γραφομηχανή, γιά έπρεπε νά κάνη τό ρόλο μιᾶς δακτυλογράφου. «Εδειξε δέ τόση έπιμέλεια ώστε σήμερα μπορεῖ νά γράψη έκατό λέξεις στό λεπτό!

«Άλλη μά φορά, πάλι, ή ίδια ήθοποιοίς ήθελε νά μάθη νά κατεβαίνη από τ' άλογό της, ένω δέκεινο θά έξακολουθούσε νά τρέχη. Αύτό τό γύμνασμα, φυσικά, ήταν πολὺ έπικίνδυνο. Μά ή Μάνταλαιν Κάρολ πού, σημειώστε, είνε μιὰ έξαιρετικά πεισματάρα γυναίκα, δέν τρομοκρατήθηκε από τόν κίνδυνο. Πήγε και βρήκε τόν διευθυντή ένος ίπποδρομίου και τού πρότεινε νά τήν γυμνάση. «Εκείνος βέβαια δέν δρνήθηκε.

«Ετοι ή Μάνταλαιν Κάρολ άναγκάστηκε νά σηκώνεται κάθε πρωι νά πηγαίνη στόν ίπποδρομο και νά πεθαίνη κυριολεκτικώς από τήν κούρασι και τή γυμναστική.

«Επειτα δμως από έξη μήνες είχε γίνει μιὰ πρώτης τάξεως άκροβάτις. Τώρα δέ δχι μόνο μπορεῖ νά πηδήση από τ' άλογο άλλα μπορεῖ νά κάιη κι' ένα πλήθος έκπληκτικών άκροβατικών γυμνασμάτων.

«Η Ίρεν Ντούν, πάλι, γιά νά ύποδυθῃ θαυμάσια τό ρόλο μιᾶς τηλεφωνήτριας έκανε δυό μέρες στήν ύπηρεσία ένος μεγάλου ξενοδοχείου και έθεωθηκε κυριολεκτικώς νά τηλεφωνή, και νά δίνη γραμμή στούς πελάτες.

Καθώς βλέπετε λοιπόν και τό έπαγγελμα τού «άστερος» έχει τά βάσανά του και μάλιστα ίσως έχει και περισσότερα βάσανα από δλα τ' άλλα έπαγγέλματα.

Η Ίρεν Ντούν

JEANNE ROUDOT